

tigt. Det vil bekræfte over for de nye demokrati-er, at de er en del af Fællesskabet, og det vil styrke stabiliteten.

Til gengæld er det nødvendigt at give dem endog meget lange overgangsordninger, specielt når det drejer sig om det indre marked. Gennemfører vi den økonomiske optagelse for hurtigt, skaber vi uoverskuelige økonomiske og sociale problemer i landene.

På længere sigt vil vi få en øget konkurrence hos os, men kun gennem investeringer og handel kan vi hjælpe landene ud af deres katastrofale problemer, så her må vi gemme vor egoisme til bedre tider.

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jeg skal på vegne af Dansk Folkeparti meddele, at vi i Dansk Folkeparti er tilhængere af de aftaler, som vi behandler nu, og også de aftaler, som kommer til behandling senere i dag.

Vi er af den overbevisning, at aftalerne vil knytte de pågældende lande og EU tættere sammen, bl.a. handelsmæssigt, og vi mener, det er en stor fordel såvel for dem som for os.

Vi forventer nu alligevel ikke, at der vil ske de store ændringer alt for hurtigt, men de aftaler, som vi taler om, har mest en psykologisk effekt, som vi også tror er nok så vigtig, når det drejer sig om at skabe stabilitet og om at sikre de nye demokratier, der er opstået.

Aftalerne, som vi behandler, er jo meget detaljerede. Det har været nævnt flere gange, at der kan være dele af dem, man er uenig i, og andre ting, som man så er stor tilhænger af, men vi tror som sagt på, at aftalerne har en stor psykologisk effekt, og at det derfor vil være forkert, hvis ikke de også fra dansk side bliver ratificeret så hurtigt som muligt, og vi er enige i regeringens udgangspunkt, at det er vigtigt, de bliver ratificeret hurtigt, og dette danske bidrag tilskynder til hurtighed.

I forbindelse med den diskussion, der så har været om folkeafstemningstemaet, vil jeg gerne knytte den kommentar, at jeg er enig i, at det selvfølgelig er et nationalt anliggende, hvorledes man behandler traktatændringer i Unionen, men jeg må samtidig sige, at jeg synes, det er usædvanligt bekymrende, at der ikke er folkeafstemninger i flere lande i Unionen, end tilfældet er, og jeg synes, at på lige fod med, at vi her i Folketinget i øvrigt diskuterer forhold i andre lande, er der ikke spor til hinder for, at vi også diskuterer det bekymrende i, at ikke flere lande har folkeafstemninger.

Jeg synes, at kritikken af Enhedslistens betragtninger på det område er ret så hård i betragtning af, at hvis der eksempelvis var folkeafstemninger om Unionen i Storbritannien eller i Tyskland, siger meningsmålinger, at der muligvis vil være et flertal imod den unionsdannelse, som de pågældende lande har tiltrådt. Det synes jeg er meget bekymrende, og man burde fra dansk side også vise den bekymring frem for blot at sige, at det er et nationalt anliggende.

Men derudover må vi selvfølgelig anerkende – og dér er jeg så uenig med hr. Keld Albrecht- sen – at når de pågældende lande har truffet deres beslutning på den måde, de så har valgt at gøre det på, må vi selvfølgelig respektere, at de tiltræder Unionen på det grundlag.

Hr. Kent Kirk var heroppe tidligere og var meget, meget glad for, at det var lykkedes i Danmark at få et ja ved flere folkeafstemninger. Man kan da godt være glad, hvis man har et par procents flertal i befolkningen for en aftale, men jeg synes omvendt, at det må give anledning til stor uro i Folketingssalen, at der måske kan være 94–95 pct.s opbakning i Folketingssalen til en aftale, mens der måske i befolkningen kun kan mønstres et flertal på 51–53 pct. Det må give anledning til bekymring, for det viser, at man her i Folketinget ikke er i trit med det folk, som man siger man repræsenterer.

Det er også derfor, at vi i Dansk Folkeparti gør så meget ud af spørgsmålet om flere folkeafstemninger, noget, som vores udenrigsminister jo har været meget inde på, men hvor vi så synes, at han mangler at foreslå det udført i praksis, når han kommer herind i salen.

Vi vil senere i efteråret komme tilbage til et forslag, som Dansk Folkeparti har indleveret, om at lave en folkeafstemning som et bidrag til den kommende regeringskonference om det danske oplæg til regeringskonferencen, inden vi afleverer det til de andre lande. Det er netop for at sikre, at vi får diskussionen om de pågældende emner, inden vi kommer til regeringskonferencen, så regeringen ved, om den har et folkeligt mandat eller alene har et mandat, som er baseret på det repræsentative demokrati i form af et flertal i Folketinget, og vi håber selvfølgelig på trods af de kommentarer, der i dag har været til selve folkeafstemningstemaet, at der vil være opbakning til det forslag, når det kommer til behandling.